

200707408/1.

Datum uitspraak: 12 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/41853 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 25 september 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 december 2004 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 25 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

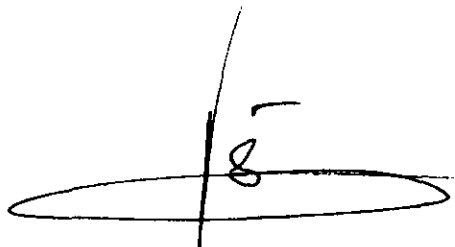
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 december 2007

422.

Verzonden: 12 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/41853

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te _____, eiseres,
gemachtigde: mr. C.S. Pereira, advocaat te Rotterdam,

tegen

**de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van
Justitie, verweerder,**
gemachtigde: mr. M.Y. Jacobs, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 3 december 2004 afwijzend beslist op de aanvraag van eiseres tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'verblijf bij kind van Nederlandse nationaliteit'.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij faxbericht van 17 december 2004 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Op 17 december 2004 heeft eiseres een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

Bij uitspraak van 1 september 2005 (AWB 04/56345) heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen.

Bij besluit van 25 augustus 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij faxbericht van 29 augustus 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 6 juli 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiseres is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:1 van de Awb kan een belanghebbende tegen een besluit beroep instellen bij de rechtbank.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (thans de staatssecretaris van Justitie) bevoegd de aanvraag tot verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd – voor zover van belang – af te wijzen.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 juncto artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 69 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift, in afwijking van artikel 6:7 van de Awb, vier weken.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

2.2. Verweerder heeft in het bestreden besluit het standpunt gehandhaafd dat eiseres niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning aangezien zij niet in het bezit is van een mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de vergunning is aangevraagd. Volgens verweerder bestaat geen reden eiseres vrij te stellen van het mvv-vereiste.

2.3. Eiseres stelt zich op het standpunt dat het door verweerder onverkort vasthouden aan het mvv-vereiste tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt. Eiseres wijst op de omstandigheid dat haar kind de Nederlandse nationaliteit bezit, hier te land naar school gaat en geworteld is in de Nederlandse samenleving.

2.4. De rechtbank overweegt het volgende.

2.4.1. De rechtbank stelt vast dat eiseres eerder, op 23 januari 1997, een aanvraag heeft ingediend ter verkrijging van een verblijfsvergunning regulier met als doel 'humanitaire redenen en gezinsleven met Nederlandse dochter'. Deze aanvraag is bij beslissing van 14 augustus 1997 afgewezen. Het tegen deze beslissing ingediende bezwaar is bij besluit van 3 november 1997 ongegrond verklaard. Het door eiseres hiertegen ingediende beroepschrift is bij uitspraak van 16 februari 1998 (AWB 98/9 en 97/8275) niet-ontvankelijk verklaard.

Ook op 30 november 1998 heeft eiseres een aanvraag ingediend ter verkrijging van een verblijfsvergunning regulier met als doel 'verblijf bij Nederlandse dochter'. Tegen de afwijzing van deze aanvraag is bezwaar aangetekend. Ook is een voorlopige voorziening gevraagd. Bij uitspraak van 9 augustus 2002 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het bezwaar ongegrond verklaard en de

gevraagde voorziening afgewezen.

De thans voorliggende aanvraag van eiseres om verlening van een verblijfsvergunning regulier met als doel 'verblijf bij kind van Nederlandse nationaliteit' dient dan ook te worden aangemerkt als een herhaalde aanvraag.

Uit bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vloeit voort dat de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een besluit op een herhaalde aanvraag, primair dient te onderzoeken of aan die aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Hieronder moet worden verstaan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 4:2, tweede lid, van de Awb, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.4.2. Ten aanzien van het beroep van eiseres op de leeftijd van haar kind alsmede op het feit dat haar kind hier te lande inmiddels vier jaar naar school gaat en geworteld zou zijn in de Nederlandse samenleving overweegt de rechtbank als volgt. Voor zover eiseres hiermee heeft beoogd te stellen dat haar kind, gelet op haar Nederlandse nationaliteit, een eigen te respecteren recht heeft om alhier te worden opgevoed en onderwijs te volgen, overweegt de rechtbank dat deze omstandigheid door verweerder reeds is meegewogen in de beschikkingen van 14 augustus 1997 en 3 november 1997 en derhalve niet kan worden aangemerkt als nieuw gebleken feit of omstandigheid in vorenbedoelde zin. Ten aanzien van de door eiseres gestelde geworteldheid van haar kind in Nederland overweegt de rechtbank dat deze geworteldheid slechts het gevolg is van de keuze van eiseres in Nederland te blijven en niet met haar kind naar het land van herkomst te gaan, terwijl zowel op de eerste als op de tweede aanvraag van eiseres tot verlening van een verblijfsvergunning (onherroepelijk) negatief is beslist. Gelet hierop moet op voorhand uitgesloten worden geacht dat deze omstandigheid kan afdoen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop deze rusten zodat evenmin sprake is van een nieuw feit of veranderde omstandigheid in vorenbedoelde zin.

2.4.3. Voor zover eiseres met de onderhavige aanvraag heeft beoogd een verblijfsvergunning regulier te verkrijgen op grond van het driejarenbeleid stelt de rechtbank vast dat verweerder in het primaire besluit van 3 december 2004 gemotiveerd heeft uiteengezet waarom eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier op voornoemde grond. Eiseres heeft hiertegen geen bezwaar aangetekend.

2.4.4. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond.

Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is de rechtbank niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

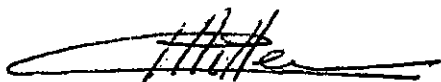
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

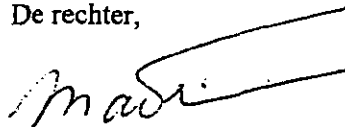
- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.A.C. Prins, rechter, en door deze en mr. C. Willemsen, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: **25 SEP 2007**

Afschrift verzonden op: **25 SEP 2007**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

MR C.S. PEREIRA

ADVOCAAT EN PROCUREUR

Goudsesingel 130-3.71
3011 KD Rotterdam
Telefoon (010) 213 12 93
Telefax (010) 213 31 76

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 OKT 2007	
ZAAKNR.	200707408
AAN:	✓
BEHANDELD: DC:	PAR:

Per fax ontv: 22-10-07/6

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

TEVENS PER FAX: 070 - 365 13 80
- aantal blz. (incl. deze): 8

Rotterdam, 22 oktober 2007

Inzake: - hoger beroep vvr
Kenmerk Rechtbank: 06/41853 BEPTDN PRI K1 WIL

Edelachtbaar College,

Namens mijn bovengenoemde cliënte, die mij daartoe bepaaldelijk heeft gevolmachtigd, en die woonplaats kiest op mijn kantooradres, stel ik bij deze hoger beroep in tegen de bijgevoegde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage zittingsplaats Rotterdam d.d. 25 september 2007, verzonden op dezelfde datum, waarbij het beroep tegen het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 25 augustus 2006, ongegrond is verklaard.

Tegen genoemde uitspraak wordt de volgende grief aangevoerd.

Grief

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat sprake is van een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en op die grond het beroep ongegrond verklaard.

Toelichting

Ter onderbouwing van het gedane beroep op de hardheidsclausule heeft appellante aangevoerd dat de (huidige) worteling van haar Nederlandse dochter in Nederland en haar daarmee samenhangende belangen meebrengen dat de gevolgen van het onverkort tegenwerpen van het mvv-vereiste leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

De rechtbank overweegt dat de huidige worteling geen nieuw gebleken feit of gewijzigde omstandigheid oplevert in de zin van artikel 4:6 Awb, omdat in de eerdere afwijzende beschikkingen van 14 augustus 1997 en 3 november 1997 reeds was meegewogen dat het kind gelet op haar Nederlandse nationaliteit een eigen te respecteren recht heeft om in Nederland te worden opgevoed en onderwijs te volgen.

De rechtbank neemt voorts het standpunt van verweerder over dat de huidige geworteldheid slechts het gevolg is van de keuze van appellante om na de eerdere afwijzende beslissingen in Nederland te blijven en niet met haar kind naar het land van herkomst te gaan.

Op basis van deze twee overwegingen concludeert de rechtbank dat op voorhand uitgesloten moet worden geacht dat de aangevoerde worteling kan afdoen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop deze rusten, zodat geen sprake is van een nieuw feit of veranderde omstandigheid.

Ter onderbouwing van haar grief voert appellante het volgende aan.

Het kind van appellante is op geboren te Rotterdam en heeft door erkenning de Nederlandse nationaliteit verkregen. Ten tijde van de eerdere beschikkingen waarnaar de rechtbank verwijst was zij nog geen twee jaar oud. Het kind is inmiddels elf en half jaar oud en is nog nooit in het land van herkomst van haar moeder geweest.

In 1997 kon conform de toen geldende regels aan appellante worden tegengeworpen dat het kind vanwege haar zeer jonge leeftijd niet geworteld was, en kon om die reden de afweging in het kader van de hardheidsclausule in haar nadeel uitvallen.

Ten tijde van de beslissing op bezwaar (25 augustus 2006) was het kind 10 jaar oud en al zes jaar schoolgaand (en niet vier jaar).

Met de overweging dat geen sprake is van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, omdat de belangen van het kind reeds waren meegewogen in de besluiten uit 1997, miskent de rechtbank dat per definitie de worteling en de daarmee samenhangende belangen van een anderhalf jaar oude peuter wezenlijk verschillend is van die van een tienjarig schoolgaand kind.

Het standpunt van de rechtbank impliceert dat verweerder in dit geval zou kunnen volstaan met een verwijzing naar een belangenafweging die tien jaar geleden is gemaakt op basis van de toenmalige feiten en omstandigheden.

Appellante stelt zich op het standpunt dat door het enkele tijdsverloop, dat overigens mede aan verweerder is toe te

schrijven vanwege de extreem trage besluitvorming, een geheel nieuwe situatie is ontstaan, en dat de huidige worteling van haar dochter een relevant nieuw feit c.q. veranderde omstandigheid oplevert die is voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit en die niet vóór het nemen van het eerdere besluit kon worden aangevoerd, zodat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat op voorhand uitgesloten moet worden geacht dat de aangevoerde worteling kan afdoen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop deze rusten.

De rechtbank miskent naar de mening van appellante tevens dat de vraag die thans voorligt niet is of het kind al dan niet 'een eigen te respecteren recht heeft om alhier te worden opgevoed en onderwijs te volgen', maar of appellante dient te worden gevolgd in haar stelling dat onverkorte handhaving van de mvv-eis een ontoelaatbare inbreuk vormt op het recht van haar dochter om haar reeds uitgeoefende rechten als Nederlander ongestoord te blijven uitoefenen.

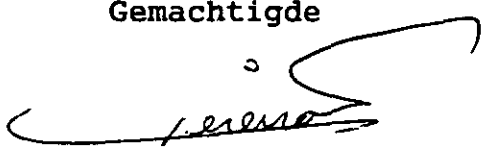
Met de (subsidiare?) overweging dat de huidige worteling geen rol kan spelen omdat deze het gevolg is van de keuze van appellante om ondanks eerdere afwijzingen in Nederland te blijven miskent de rechtbank dat de schuldvraag wat betreft de worteling van een Nederlands kind irrelevant is.

Aan het principiële betoog dat aan de belangen van een geworteld Nederlands kind geen afbreuk kan worden gedaan door tegen te werpen dat de worteling onder bepaalde omstandigheden of door toedoen van bijvoorbeeld een illegale ouder heeft plaatsgevonden, omdat aan een Nederlander onder geen beding het recht kan worden ontzegd om in Nederland geworteld te raken, wordt ten onrechte voorbij gegaan.

De worteling heeft niet in strijd met enige rechtsregel plaatsgevonden en is een rechtens relevant nieuw feit dat terecht door verweerder in de besluitvorming is betrokken en ten onrechte door de rechtbank buiten beschouwing is gelaten.

Op deze gronden wordt Uw College verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevochten uitspraak te vernietigen, en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Gemachtigde

C.S. Pereira